

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 169/2022-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Mgr. Jurajom Šimunym, advokátom, Námestie M. R. Štefánika 30/33, Topoľčany, proti postupu Okresného súdu Malacky v konaní sp. zn. 6C/1/2010 a proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 3Co/214/2019 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 7. marca 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného a krajského súdu v civilnom spore. Okrem toho žiada finančné zadost'učinenie 5 000 eur. Sťažovateľ porušenie svojich základných práv odvodzuje od celkovej dĺžky civilného sporu, pričom zvyrazňuje, že následkom tohto postupu nemohol užívať svoj majetok.

II.

2. Sťažovateľ sa žalobou z januára 2010 na okresnom súde domáhal proti žalovanej zaplataenia polovice hodnoty členského podielu k družstevnému bytu, o ktorom bolo po rozvode manželstva sťažovateľa a žalovanej v roku 2009 súdmi právoplatne rozhodnuté tak, že jeho nájomníčkou a členkou družstva bude žalovaná. Okresný súd rozsudkom z 9. mája 2019 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi [REDAKOVANÉ] eur a priznal mu náhradu trov konania v plnom rozsahu. Na odvolanie žalovanej krajský súd rozsudkom z 29. apríla 2021 rozsudok okresného súdu sčasti o zaplataenie [REDAKOVANÉ] eur potvrdil a v prevyšujúcej časti rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu zamietá s tým, že sťažovateľovi priznal proti žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 27,66 %. Krajský súd na rozdiel od okresného súdu dospel k záveru, že pri stanovení ceny podielu treba

vychádzať z jeho hodnoty nie v čase rozhodnutia okresného súdu, keď v roku 2019 hodnota podielu bola [REDACTED] eur, ale z hodnoty podielu v čase, keď bolo rozhodnuté o tom, že nájomníčkou a členkou družstva bude žalovaná, teda keď v roku 2009 hodnota členského podielu bola [REDACTED] eur. Po právoplatnosti týchto rozhodnutí okresný súd uznesením z 3. decembra 2021 rozhodol tak, že žalovaná je povinná nahradiť sťažovateľovi trovy konania [REDACTED] eur, pričom toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 8. januára 2022.

III.

3. Jednou zo základných pojmových náležitostí ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv (IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05). Ak v čase doručenia ústavnej sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú, pretože konanie o takej ústavnej sťažnosti už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (I. ÚS 6/03). Uvedený právny názor je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ([REDACTED] proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009). Namietané konania pred okresným a krajským súdom boli vo veci samej vyriešené ich rozhodnutiami z 9. mája 2019 a 29. apríla 2021, po právoplatnosti ktorých okresný súd uznesením z 3. decembra 2021, ktoré právoplatnosť nadobudlo 8. januára 2022, rozhodol aj o výške náhrady trov konania. Sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť 7. marca 2022 po právoplatnom skončení oboch namietaných konaní. V čase podania ústavnej sťažnosti k namietanému porušovaniu práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom súdov už nemohlo dochádzať, a preto je námietka porušenia týchto základných práv zjavne neopodstatnená.

4. Nedôvodná je i námietka porušenia základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy. Samotná dĺžka konania nie je spôsobilá viesť k porušeniu tohto základného práva, keďže k sťažovateľom tvrdenému zníženiu hodnoty členského podielu v bytovom družstve nedošlo primárne v dôsledku trvania konania na všeobecných súdoch, ale v dôsledku výkladu hmotnoprávných noriem, v dôsledku ktorých krajský súd zaujal právny názor, že hodnota členského podielu sa má určiť k času, keď bol podiel prikázaný žalovanej, a nie k času rozhodnutia o výške náhrady tak, ako pôvodne rozhodol okresný súd. Zásah do majetku sťažovateľa preto nie je výsledkom prietáhov v konaní, ale dôsledkom výkladu hmotného práva, ktorého nesprávnosť sťažovateľ v ústavnej sťažnosti nenamieta. Preto je námietka porušenia tohto základného práva zjavne neopodstatnená.

5. Obe námietky porušenia základných práv sťažovateľa sú zjavne neopodstatnené, a preto bola ústavná sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. marca 2022

Peter Straka
predseda senátu